

marianne

ČESKO BUDOUCNOSTI

*Co nás čeká
v příštích
dvaceti letech?*

ELIŠKA BALZEROVÁ

*Exkluzivní
rozhovor
s hereckou
legendou*

CITOVÁ VÝCHOVA

*Jak s dětmi
mluvit
o vztazích*

Milionový hlas

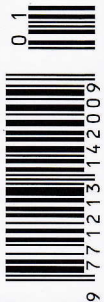
*Příběh Ester Pavlů,
operní hvězdy, kterou si
zamiloval José Cura*

Zima

VLUXUSU

*Zahalte se do kůže, sametu a hedvábí, připravte originální party
menu a užijte si lyžařskou romantiku v Itálii*

LEDEN 2017 • 69,90 Kč/2,99 €

9 1771213142009

ESTER PAVLŮ

Milionový hlas

Nepřehlédnete ji – operní diva Ester Pavlů (30) má modelkovskou výšku a husté vlasy jí zakrývají celá záda. Když při rozhovoru zmíní, že byla coby čtrnáctiletá v česko-slovenském finále Elite Model Look s Lindou Vojtovou, vlastně vás to nijak nepřekvapí. Touha stát se zpěvačkou byla ale silnější. V patnácti se během jediného odpoledne rozhodla pro operu a dnes je Ester Pavlů vyhledávanou mezzosopranistkou s diářem plným na dva roky dopředu. Její hlas si zamiloval i slavný pěvec José Cura.

Kristina Komůrková

po
ot
- l
ot
ne
af
uó
de
ii

Je
pe
T
si
h
je
pe
n
n
e
z
p
n

M
c
s
P
A
k
l
n
v

E
t
j
A
d
t
l

Váša rodiče jsou rockoví muzikanti a téhle hudbě patřilo i vaše dospívání. Co vlastně nakonec rozhodlo, že vyhrála opera?

Vždycky jsem věděla, že chci zpívat.

Chystala jsem se na přijímačky na popový zpěv na konzervatoři, jenže když jsem na dni otevřených dveří viděla, jak tam probíhá výuka – bylo to sešňované, bez energie – tak jsem se otočila na patě s tím, že tam studovat nebudu. Mamka mě ale zastavila, ať se zajdeme podívat ještě do jiné učebny na operu. Přitom já jsem do té doby žádnou operu neviděla naživo, spíš jsem chodila na muzikály.

Jakou operu jste pak viděla jako první?

Toscu v Národním divadle. Vůbec si nepamatuju, kdo v ní zpíval, ale hodně se mi to líbilo. Pak jsem do přijímaček doháněla, co jsem mohla, protože jsem byla opravdu operou nepolíbená. Na první pokus jsem se nedostala, dostala jsem doporučení, ať se doučím teorii. Na té jsem pak zamakala tak, že další rok jsem při přijímačkách psala odpovědi, ještě než dodiktovali otázky.

Nikdy vás zpětně nepřepadly pochyby, jestli jste si tenkrát vybrala správně?

Pro mě bylo důležité, abych zpívala. Ale ještě na konzervatoři jsem měla kapelu, po večerech jsem zpívala v klubech a učitelé z toho byli na infarkt. To na té škole neexistuje, máte se věnovat jen opeře a o hlas pečovat.

Bylo tenkrát na konzervatoři hned jasné, že jste talent? Přivírali díky tomu učitelé oči nad tím, že jste tak trochu živel?

Asi ano. Možná se uklidňovali, že tam talent je a že do toho potřebného klidu dozrají. A tak mě nechali tak trochu proplout. Naplno jsem se do opery položila až před maturitou.

Nenašli se učitelé, co to „neskousli“?

První čtyři roky jsem měla profesorku, pro kterou bylo moje hraní v klubech červený hadr. Pak se mě ujal Luděk Löbl. Zachránil mě. Nevadilo mu třeba jít s námi na pivo, razil názor, že je to vitamin. Projevil přátelství a to ve mně vzbudilo pocit, že se musím snažit, abych mu udělala radost a nezklamala ho. To na mě fungovalo víc než příkazy.

Dnes patříte mezi vyhledávané mezzosopranistky. Dokdy máte plný diář?

Tak na dva roky. Kromě nasmlouvaných věcí ale musím mít nastudovány i klasické role, které se často hrají. Abych byla připravená, kdyby náhodnou někdo onemocněl a já musela zaskočit.

Kolik z té práce je v zahraničí?

Určitě půlka. Většinou je to Evropa, ale příští rok v dubnu mě čeká i několik koncertů v Americe.

Jak se život s věčně sbaleným kufrem odráží na vašem manželském životě?

Manžel také hodně cestuje kvůli práci. Takže občas to u nás vypadá tak, že já odlétám, on taky a za pár dní se zase sejdeme doma. Nebo se navzájem doprovázíme, když má ten druhý volno. Zatím mi to přijde fajn, pořád se na sebe těšíme. Kdybychom se viděli každý den, asi bychom si nepsali v esemeskách tolik hezkých slovíček. Takhle jsme i po jedenácti letech pořád zamilovaní.

V červnu se vám narodil syn. Aní s ním se nedostavila potřeba usadit se a zahrnout?

V tomhle to mám opravdu dobrodružné. Když jsem jela z porodnice domů, pomalu jsem nevěděla, kam to bude, protože jsme se zrovna přestěhovali do nového domu u Berounky. Teprve po cestě domů jsme jeli Filípkovi koupit postýlku.

Jak jste to tenkrát emočně zvládala?

Za všechno mohl manžel, to je jasný! (*smích*)

ESTER V ČÍSLECH

11 Tolik let tvoří pár se svým manželem. Letos v červnu se jim narodil syn Filip.

790 000 zhlédnutí má na YouTube song *Město, co spí*, který nazpívala s rapperem Lipem.

2 Operní zpěv studovala hned na dvou školách, pražské konzervatoři a AMU. Vedle toho absolvovala studia u hudebních osobností různě po světě.

4 měsíce po porodu zvládla premiéru *Evžena Oněgina* v Divadle J. K. Tyla v Plzni a zazpívat si duet v rámci pražského koncertu Josefa Cury.

Ted' budete brát na cesty syna s sebou?

Chci to tak dělat. Takže už to logisticky řeším. Koukám po kočárku, který je nejlepší do letadla, plus se mnou samozřejmě vždycky musí jet někdo další, kdo malého pohlídá během zkoušek, koncertu. Chůva je finančně náročná, takže spíš budu využívat babičky podle toho, která zrovna bude moct.

Co vlastně s hlasem udělá porod? Změní ho?

Dozraje. U mezzosopránu si hlas po porodu často sedne, získá na síle. Ale dá se říct, že díky hormonům je pro každou zpěvačku vliv těhotenství a porodu pozitivní. Byla jsem zvědavá, jak bude můj hlas znít, ale taky jsem se hodně bála, abych to neuspěla a nějak si ho nepoškodila. Takže jsem s cvičením raději počkala až po šestinedělí.

Není nijak výjimečné, že dnes ženy kvůli kariéře těhotenství odsouvají. Vy jste se nebála, že vám uteče nějaká zásadní role?

Chtěla jsem mít dítě do třiceti, nevěřím, že vás v něčem zbrzdí. Ale máte pravdu, všímám si, že dost kolegyně, i těch starších, než jsem já, děti nemá. Čekají, že v práci přijde něco lepšího. Ano, přijde, ale tady jde o priority. Pro mě je kariéra důležitá, ale kdybych nebyla šťastná doma, nebudu dobrá na jevišti.

Na jak dlouho jste si vlastně naplánovala mateřskou dovolenou?

Na dva měsíce. Trochu jsem se bála, jestli to neuspěchám, z těch termínů v diáři jsem byla nervóznější než z toho, že mám malé dítě. O to jsem pečovat uměla, mám školu od synovců a neteří. Na druhou stranu jsem se nechtěla moc bát dopředu a stresovat se, že budou problémy, abych si je tím ještě nepřivolala. Prostě jsem si řekla, že to bude fungovat, a mám štěstí – Filípek je hodný a vše snáší dobře.

Jak jste se vlastně seznámila se svým manželem?

Hrál v kapele, která hledala zpěvačku, a dostali na mě tip.

Vzpomenete si na svůj první dojem z něj?

Byl mi hrozně nesympatický, měl takový důležitý obličej, občas ho má doteď. Ale já jemu taky do oka nepadla, přišla jsem mu jako nafrněná zpěvačka. Nakonec se ale kluci v kapele dohodli, že vlastně chtějí zpěváka, a tím to skončilo.

Úplně ne, když spolu máte syna. Jak ten příběh pokračoval?

Po čase jsme se náhodou zase potkali a mně došlo, že není zas tak tragický případ. Bavil mě a začali jsme spolu chodit. Bylo mi devatenáct a právě díky němu jsem se začala naplno věnovat opeře. Postavil mě nohama na zem, donutil mě se rozhodnout, co chci dělat naplno. Věděl, že nemůžu sedět na dvou židlích. On je cílevědomý, svědomitý. A přenáší to i na mě.

Po pár letech chození jste se vzali. Přitom dnes se zas tolik lidí do svatby nehrne. Potřebovala jste ten vztah zpečetit, nežít „jen“ tzv. na hromádce?

Já mám svatby ráda, mrzí mě, že jsou dneska passé. Přemlouvám kamarádky, aby se vdávaly. Je to krásná tradice. My jsme spolu byli šest let, věděli jsme, že dítě ještě nechceme, ale měli bychom ten vztah posunout. Proto svatba.

Vnímáte jako výhodu, že manžel není z hudební branže?

Trochu je, má kapelu. Je to sice jiný žánr, ale ten princip je stejný. Díky tomu, že má hudební sluch,

je jedním z mých největších kritiků. Pozná, kdy to může být lepší, a řekne mi to. Chce vždycky slyšet, jak jsem zpívala na kurzech, a vynadá mi, když si to zapomenu nahrát.

Živí se ale jako byznysmen. Jak nahlíží na umělecké prostředí? Přece jen tyhle dva světy fungují jinak.

Pro něj je například nepředstavitelné, že spoustu času trávíme čekáním. Jdete na pódium, zazpí-

MODELINGOVÁ ODBOČKA

Ve dvanácti letech se začala věnovat modelingu, dokonce se dostala do finále česko-slovenské Elite Model Look. Společně s topmodelkou Lindou Vojtovou tenkrát vyrazily do Bratislavy. „Nějak mi nedošlo, že jedeme přes hranice a potřebuju pas,“ vypráví pěvkyně. „Linda měla pas i občanku, a tak mi svůj pas půjčila. Já si udělala stejný účes, jaký měla na fotce, přisedla jsem si o dva vagony dopředu, schovala se za skripta z hudební teorie... A prošlo nám to!“

O pár měsíců později se ale Ester rozhodla s modelingem skončit. V agentuře nechápali proč, netušili, že se touží stát zpěvačkou a má talent.

„Musela jsem jim zazpívat, aby uvěřili, že ten hlas opravdu mám.“

Pak pochopili.“

FOTOLUKAŠ KIMUČKA, PESTER MÁ HA SORÉ SVETDÍK MARINKA BINAČIČI, HÁRAMEK A HODINKY BULGABI, NÁŮNICE A PŘÍSTĚRY VLASTNÍ, KOŽEŠNÍKOVÁ ŠÁLA ETIBO, PŘODÁVÁ STYLEROOP.COM

„Můj muž mi
byl na první
pohled hrozně
nesympatický.
Ale ani já mu
do oka nepadla.“

y,
at

ěč-
m
n

e
o-
ho-
e.

ra?
ai
ty
eni
en,
To

atim

FOTO: LUKÁŠ POKUČKA, MAKE-UP: VLADYŠKA VEJNÍČKOVÁ, MAKE-UP: VLADYŠKA VEJNÍČKOVÁ, STYLING: MICHALA ZHODRÁVKOVÁ, PRODUCER: LEŇKA BEHEŠOVÁ, DEKORACE: VILKÉ RICHTER ZA POK

José Cura:
**ČÍM VÍC MILUJETE,
TÍM LÉPE ZPÍVÁTE**

Kdekoli koncertuje, dočká se potlesku vestoje. Na jeho pražském vystoupení v Obecním domě se aplaudovalo rovných patnáct minut. A to se o Česích říká, že jsou spíše chladnější publikum!

Kristýna Masánková

Sešli jsme se pár hodin před koncertem. Na první pohled klidný muž ale svou argentinskou vášeň ukázal hned při první větě. Zpívá, i když mluví, dává důraz na všechna slova, která chce podtrhnout. José Cura koncertuje po celém světě a aktuálně se rád vrací do Prahy, kde spolupracuje také s pěvkyní Ester Pavlů.

(rozhovor s ní přinášíme na předchozích stránkách, pozn. red.)

„Ester má přesně to něco navíc, co z ní dělá výjimečný talent,“ říká o české zpěvačce. José byl jedním z prvních, kdo se dozvěděl, že Ester porodila dítě. „Řekl jsem jí: hlavně teď alespoň tři měsíce nezpívej. Počkej! A ona počkala a dobře udělala. Porod je pro tělo i psychiku ženy velká událost. Je lepší se zcela ponořit do nové skutečnosti, užívat si ji a pomalu se vracet k původní profesi. Ester to tak udělala a myslím, že jí to prospělo,“ říká José.

ZPÍVAJÍCÍ DOTEKY

José Cura je bez nadsázky světová operní první liga, získal si obrovskou oblibu svou charakteristickou interpretací klasických rolí, jako jsou Verdiho Othello a Saint-Saënsův Samson. Navíc není jen operní hvězdou, na koncertech často diriguje i zpívá zároveň. Je

„Zpěváci a zpěvačky potřebují jeviště. Nemůžou si jen tak zpívat doma pod sprchou. Jen tak se můžeme rozvíjet,“ říká José Cura. Na snímku během vystoupení s Ester Pavlů a FOK.

totiž studovaným skladatelem a dirigentem, jeho pěvecký talent byl objeven až v roce 1992, kdy

mu bylo třicet let. Jaký je jeho klíč k úspěchu? Dělat věci s vášní a naplno. „Umělci vyprávějí příběh. Herec svůj příběh hraje, malíř ho maluje a zpěvák zpívá. Čím víc žijete, tím víc příběhů můžete vyprávět,“ říká José Cura. Jen díky příběhu se podle něj do umění dostávají emoce. „Tohle platí pro každého. Žijme své životy! Chodme

po ulicích, všimějme si okolí, fotme, milujme se,“ nabádá. „Mimochodem, jeden z mých velkých učitelů mi říkal: čím víc se budeš milovat, tím lépe budeš zpívat. Nemluvim jen o sexu, mluvím o blízkosti, o intimitě. To je pro lidské štěstí zásadní – být s druhými v kontaktu,“ rozruší se během našeho společného setkání. „Teď na mě koukáte trochu překvapeně, chápu, ve vaší zemi – ale i v jiných evropských

zemích – je to trochu jinak. Tady si s druhými maximálně podáte ruku. Moc se nelibáte, bojíte se fyzického kontaktu. Jako kdyby mezi ničím a sexem neexistovalo vůbec nic. Ale mezi tím je přece spousta věcí! Objímání, pohlazení, políbení – a to všechno jen na přátelské bázi, bez postranních úmyslů! Věřím, že by se vám žilo lépe, kdybyste si osvojili tenhle náš latinskoamerický přístup.“

28 LET V ŠUPLÍKU

Rok 2017 bude pro pěvce v mnohém nový – v Praze uvede světovou premiéru svého díla, které složil v roce 1989. Pak ale zůstalo téměř třicet let v šuplíku, Cura se totiž stoprocentně věnoval své pěvecké kariéře. „Pro spoustu lidí může být překvapivé, že pěvec najednou skládá. Je to klišé a podléhat klišé je lidskou přirozeností. Ale je určitě fajn to klišé zlomit. Já to zkusím v březnu a vy v Praze uvidíte, jaké to je, když je tenorista skladatelem,“ směje se José Cura. Když se loučíme, rovnou ignoruje moji ruku nataženou k pozdravu a hned mě na rozloučenou pevně obejmě a dá polibek na obě tváře. „Pamatujte si, jen mezilidská láska dělá svět lepším!“

JOSÉ CURA V PRAZE

Slavný pěvec je už druhou sezonu rezidenčním umělcem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK. Během aktuální sezony se představí nejen jako zpěvák, ale i jako dirigent a skladatel. 8. a 9. března se v Obecním domě odehraje světová premiéra jeho díla *Ecce Homo*.